

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik

w sprawie ze skargi B. B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I CSK 2936/22, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 1 października 2025 r.

1. odrzuca skargę;

2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego na rzecz B. B. kwotę 200 (dwieście) złotych uiszczoną tytułem opłaty od skargi.

D.Z.

UZASADNIENIE

B. B., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, pismem z ... września 2025 r. wniosła skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie prowadzonej przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt I CSK 2936/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu, jako niedopuszczalna z mocy prawa.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej: „u.s.p.p.”), skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Wniesienie skargi na przewlekłość postępowania poza tokiem postępowania (po jego zakończeniu) skutkuje koniecznością jej odrzucenia (postanowienie Sądu Najwyższego z 28 września 2022 r., I NSP 92/22).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że postanowieniem z 29 grudnia 2022 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, co kończy postępowanie. Sąd Najwyższy w składzie orzekającym nie podziela stanowiska autora skargi, że „z mocy prawa powyższe postanowienie nie istnieje”, bo wydał je tzw. neosędzia (s. 2 skargi). Zgodnie z art. 179 Konstytucji RP, sędziowie są powoływani przez Prezydenta Rzeczypospolitej, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, na czas nieoznaczony. Skarga oparta jest wyłącznie na argumentacji polityczno-prawnej związanej z rzekomą wadliwością powołań sędziowskich. Argumentacji tej nie sposób podzielić.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji. Jednocześnie nakazał zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego na rzecz Skarżącej kwotę 200 złotych uiszczoną tytułem opłaty od skargi (art.17 ust. 3 u.s.p.p.).

D.Z.

[r.g.]

